

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

Duminica a 4-a după Paști

Vindecarea slăbănogului de la Vitezda

„Și era acolo un om, care era bolnav de trezeci și opt de ani.” (Ioan 5, 5)

Perseverența slăbănogului era uimitoare. Era bolnav de 38 de ani și în fiecare an, spera să fie eliberat de suferința lui. Zăcea acolo așteptând, niciodată abandonând. Dacă nu ar fi perseverat atât de mult, nu cumva planurile sale de viitor, lăsând la o parte trecutul, ar fi fost de ajuns ca să-l descurajeze să stea în acel loc? Observați cât de atenți ar fi fost ceilalți bolnavi de acolo, pentru că niciunul nu cunoștea când apele se vor tulbura. Șchiopul și paralticul ar fi putut să observe aceasta, dar cum ar fi putut-o face un orb? Poate ar fi înțeles-o din zgomotul care s-ar fi stârnit. Deci să fim rușinați, iubiților, să fim rușinați și să plângem pentru lenea noastră mare. Acel om a așteptat 38 de ani fără a obține ceea ce a dorit și totuși, nu a dat înapoi. Și a eșuat, nu din neglijența sa, ci pentru că a suferit prigonire și suferință de la ceilalți. Și totuși, nu s-a dat bătut. Noi însă stăruim în rugăciune pentru zece zile sau mai mult și, dacă nu obținem ce dorim, suntem prea leneși după aceea să ne rugăm cu aceeași energie. Și totuși, noi vom aștepta pururea pe se-

menii noștri, luptându-ne și îndurând primejdii, săvârșind muncă de slugă, totul pentru șansa ca în final așteptarea noastră să se împlinească. Dar când este vorba despre Stăpânul nostru, de la care suntem siguri că vom obține o răsplată mai mare decât osteneala noastră... nu avem atâta răb-

dare de a-L aștepta. Căci, chiar dacă nu primim nimic de la El, nu însuși faptul că avem puterea să vorbim cu El în continuu este cauza a zeci de mii de binecuvântări?

Sfântul Ioan Gură de Aur
Omilii la Ioan, 36.1-2

Învățăm din pilde

Când ardem de dorința de a ne face dreptate prin cuvinte.

Undeva prin Ardeal, un părinte a fost reclamat la episcopul locului că face nu știu ce vrăji femeilor, ca să nu le mai bată bărbații lor. A venit părintele episcop la preotul respectiv și l-a întrebat ce face de a fost reclamat. Și preotul a răspuns: „Ce să fac, Preasfințite, că tare mai sufereau sărmanele femei, că aproape toate au bărbați cam bețivi, și cam agresivi, și... Așa că le dau câte o sticlută cu apă sfințită și le spun: Când vine bărbatul acasă, tu să iei o gură de

Rețetă pentru liniște în familie

apă sfințită și să n-o înghiți, s-o ții în gură până adoarme. Și așa scăpau de ceartă și bătaie, că nu mai puteau să deschidă gura să-și facă dreptate... Dacă ai scăpat-o pe gât, să mai iei o gură, că altfel nu-și face efectul; numai în gură își face efectul”.

Să ne imaginăm și noi, când ardem de dorința de a ne face dreptate prin cuvinte, că luăm o gură din apa aceea sfințită și să tăcem cu rugăciune. Stau acolo așa și nu-mi fac dreptate, să văd ce faci Tu, Doamne, când eu nu îmi fac singură dreptate... Vom

descoperi perspective de o a-dâncime și o frumusețe nebănuite pentru sărmana noastră minte captivă în conflicte fără ieșire... Și vom simți bucuria lui Dumnezeu.

Monahia Siluana Vlad,
Deschide Cerul cu lucrul mărunt

Duminica ne odihnim

Noi duminica mergem la Biserică. Ascultăm bucuroși Sfânta Liturghie, apoi la sfârșit ne veselim când vedem cum toți copilașii de prin curte se duc să se împărtășească. Acum de vreo două săptămâni mergem și noi cu fetița noastră la împărtășit și avem emoții pentru ea că să fie cumințică și să ia cu drag trupul și sângele Domnului.

Apoi **ascultăm cu atenție predica** Părintelui Iustin care e o persoană specială și directă. Are o predică foarte actuală, de multe ori puternică, dar și blândă și părintească. După biserică mergem acasă și **stăm la masă împreună cu prietenii**. În restul zilei ne întâlnim cu pretenii și cu finii noștri, **ne plimbăm, citim, vizităm** câte ceva. etc.

De când merg la Biserică am observat că Dumnezeu ține foarte mult la a respecta duminica și sărbătorile. **Duminica e o zi închinată Lui, iar eu înțeleg prin asta că noi duminica trebuie să lăsăm toate grijile lumesti, toate afacerile, toate problemele, și să ne aducem aminte de El.** Adică să mergem la Biserică să-i mulțumim pentru ce am primit, să-L rugăm să ne ierte dacă i-am greșit, să-i cerem ajutorul pentru ce urmează, să mai dăm câte ceva celor săraci (o pâine, o hăinuță, o sticlă cu apă).

Dumnezeu după ce a creat lumea în 6 zile, a șaptea s-a odihnit și a poruncit tututor să facă la fel, să se odhinească. El a sfințit duminica ca zi de odihnă. **Duminica pentru noi creștinii este ziua Învierii Domnului.** Când respectăm duminica odihnindu-ne și aducându-ne aminte de Dumnezeu de fapt ne aducem aminte că nu mai trăim mult aici,

©doxologia.ro

că o să murim, și că după moarte vine învierea iar după înviere vine judecata. Duminica e un moment bun ca noi toți să ne oprim din gălăgia și tulburarea continuă a vieții și să ne liniștim puțin, să ne mai gândim la cei dragi și să nu mai fim egoști.

Duminica este ziua lui Dumnezeu (*dominica* vine de la *Domines Dies*, adică *Ziua Domnului*).

Și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că într-însa S-a odihnit de toate lucrurile Sale, pe care le-a făcut și le-a pus în rânduială.

Când n-am respectat duminica, Dumnezeu m-a pedepsit sau m-a mustrat. [...] Tata mi-a povestit de mai multe ori cum a fost pedepsit că a lucrat duminica sau în zi de sărbătoare. Știu de la mama că ea nu spală, nu face curățenie, nu face mân-

care duminica, ci se odihnește și stă cu cei dragi.

Anul trecut eram cazați la mănăstirea Sihăstria Putnei și fusesem să vizităm alte mănăstiri și ne-am întors seara oboseți și transpirați și vroiam să facem un duș. Centrala mănăstirii e pe lemne și trebuia să vorbim cu părintele monah care se ocupa, să facă focul și să dea drumul la centrală ca să avem apă caldă. Părintele a refuzat zicându-ne că azi e sărbătoare și nu se cuvine să facem foc în zi de sărbătoare. Mi-a plăcut ce ne-a zis și nu m-am supărat și ce a zis el a rămas ca o pildă pentru mine.

Totul cu măsură. Nu trebuie să exagerăm. Trebuie doar ca duminica să ne amintim mereu de Dumnezeu și să mergem la Biserică.

Claudiu Balan

Sursa: ortodoxiatinerilor.ro

Cuvinte duhovnicești

Pentru a lămuri obiceiul creștinilor de a se ruga unul pentru altul, de a cere rugăciunea fraților, vă amintesc că Iisus Hristos zice către Sfântul Petru: „Dar Eu m-am rugat pentru tine ca să nu scadă credința ta” (Luca 22, 32). Când Sfântul Apostol Petru era în temniță, credincioșii se rugau pentru eliberarea lui. Mântuitorul spune: „Mărturișiți-vă păcatele unul altuia și rugați-vă unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea dreptului în lucrarea ei” (Iacov 5, 16). Iată

Când ne rugăm pentru cineva, îi transmitem dragoste, grijă și curaj

care este taina rugăciunii! Lucrarea împreună, pentru ca cel slab la minte să capete minte ascuțită, cel leneș să se trezească printr-o lucrare vie... Un duh are putere să se transmită altui duh, poate acționa în chip binefăcător unul asupra altuia, să-l atragă spre luare aminte, să-l încurajeze dacă e în deznadejde, să-l abată de la un viciu și să-l

îndemne spre o sfântă lucrare, iar în acest fel, ajutându-se unul pe altul, se fac mai cucernici, mai nevoitori și mai plăcuți lui Dumnezeu. Iată felul în care trebuie să ne rugăm și pentru aproapele!

Părintele Arsenie Boca,
Lupta duhovnicească cu lumea, trupul și diavolul